

Conferința de Gemoterapie Mamaia 2012

acțiune de protecție cardiovasculară mai bună decât alte părți din plantă (frunze și flori), fără a fi însoțit de efecte secundare. Mugurii de **Tei** (*Tilia tomentosa*) au proprietăți sedative (ca și florile) comparabile cu cele ale benzodiazepinelor, dar și proprietăți de purificare și diuretice, precum alburnul de la Tei (alburnul este o altă parte tânără aflată sub scoarța arborelui). **Arborele lui Iuda** (*Cercis siliquastrum*), plantă cunoscută și apreciată doar pentru valoarea ornamentală în grădini și niciodată utilizată în terapie, posedă în mugurii săi substanțe capabile să dezvolte o puternică acțiune antitrombotică în arteriopatii.

Pentru a da și alte exemple, să ne amintim demonstrarea efectului coleretic și protector asupra funcțiilor hepatice al mugurilor de **Rozmarin** (*Rosmarinus officinalis*), în cazuri de intoxicație experimentală cu tetraclorură de carbon, cu un rezultat semnificativ mai mare decât cel obținut de frunzele adulte și ramurile înflorite. Gemoderivatul din Rozmarin posedă o acțiune net superioară față de planta adultă folosită în fitoterapia clasică și are printre altele o acțiune notabilă și originală împotriva radicalilor liberi, cu importanță toxicitate hepatică. Într-un studiu comparativ, realizat la Facultatea din Lyon de profesorii Netien și Rainaud, s-au observat diferențe notabile între compoziția biochimică a mugurilor și frunzelor de **Coacăz negru** (*Ribes nigrum*). În muguri au fost identificate șapte substanțe tip polifenoli - proantocianozide, iar în frunze, numai trei, cantitatea totală din muguri a fost de 28,6 mg/g, iar în frunze, de 22,4 mg/g. Aminoacidul arginina este prezent în muguri în proporție de 5,7%, iar în frunze, în 0,77% mg/g. În general, prezența can-

titativă și calitativă a aminoacizilor este mai mare în muguri. Alte studii au demonstrat că mugurii de **Tei** (*Tilia tomentosa*) conțin mai multe principii active decât alte părți ale aceleiași plante. Rezultatele acestor studii au fost reconfirmate de cercetări ulterioare, succesive, făcute în mediul universitar. A fost demonstrat (Rasmussen, 1972, și Didry, 1977) că ramurile tinere de **Rozmarin** (*Rosmarinus officinalis*) conțin mai multe hidrocarburi monoterpenice, borneol, acetat de borneol, terpinol și terpinene decât frunzele adulte; din contră, procentul de camfor și verbenonă a crescut odată cu creșterea frunzelor. Din toate aceste exemple se poate înțelege cu ușurință de ce efectele terapeutice ale unor extracte vegetale din diferite părți ale plantelor sunt diferite, în funcție de partea utilizată, chiar dacă aparțin aceleiași plante sau specii vegetale.

Gemoterapia este un domeniu relativ nou al terapiilor naturale – sunt anumite lucruri pe care doriți să le lămurii pentru cititorii noștri?

Cititorilor interesați de subiect le pot spune că gemoterapiile au toate efecte fitoterapice de o valoare terapeutică evidentă. Fitoterapia, considerată în prezent „Cenușăreasa” medicinei, este în realitate știința prin care cunoașterea străveche a Antichității a ajuns în domeniul medicinei moderne. Este o știință capabilă să îmbine cele mai moderne cunoștințe de biochimie și farmacologie, cu informațiile istorice, etnice, simbolice, mitologice și terapeutice ale plantelor medicinale. Tradiția străveche fitoterapică și fitoterapia modernă prezintă își găsesc în metoda gemoterapică un nou și prețios aliat terapeutic, care nu mai folosește părțile adulte ale plantelor, ci țesuturile sale embrionare